

16. maj 2017

I medfør af § 36 i Inatsisartuts forretningsorden fremsætter jeg hermed følgende forslag til forespørgselsdebat:

Forespørgselsdebat om hvad vi kan gøre for at forbedre vederlaget for de vidtgående handicappede, som er i beskyttet beskæftigelse i virksomheder og beskyttede værksteder og væresteder.

(Medlem af Inatsisartut Martha Lund Olsen, Siumut)

Begrundelse

Inatsisartut har truffet beslutning om, at FN konventionen om Handicappede gælder for vort land, således at handicappede er berettiget til ligebehandling.

Personer med vidtgående handicap får ofte tildelt fuld førtidspension, og modtager beskæftigelsesvederlag på 15 kr. i timen, såfremt de er i beskyttet beskæftigelse i fx private og offentlige virksomheder, butikker, beskyttet værksteder m.v.. Det samme modtager vidtgående handicappede, som er i beskyttede væresteder.

Personer med vidtgående handicap, som til trods for deres handicap yder en prisværdig arbejdsindsats hos de private eller offentlige virksomheder, bør behandles i lighed med andre ansatte i forhold til løn, således at vi opfylder FN konventionen om handicappedes rettigheder om ligebehandling.

Ligebehandling handler ofte om vores menneskesyn, således handler det f.eks. om, hvordan vi mener de handicappede generelt skal behandles. Skal handicappede have samme rettigheder i forhold til løn, som andre medarbejdere i en virksomhed, eller skal vi behandle dem som mindreværdige ift. F.eks. arbejdsindsats?

Selvværd handler ofte om følelsen af at blive behandlet som en ligeværdig person, ja, at føle sig som "de andre" i samfundet. Derfor er jeg sikker på at, såfremt borgere med vidtgående handicappede på arbejdsmarkedet, kan modtage løn svarende til SIK's mindsteløn, vil den

handicappedes selvværd øges betydeligt. Borgere med vidtgående handicappede er ofte meget stabile medarbejdere.

Til trods for at borgere med vidtgående handicap ofte har behov for hjælp til at lære, hvordan arbejdet skal udføres, foruden at de derudover kan have behov for kontinuerlig støtte, er det så ikke bedre, at borgere med vidtgående handicap gennem hjælp fra deres støttepersoner, indføres i arbejdspladser og med støtte er ude i det virkelige liv, og på den måde får en bedre livskvalitet – forhåbentlig også til glæde for kollegaerne og samfundet.

Vil det ikke være bedre for livskvaliteten og for samfundet, at borgere med vidtgående handicap i stedet for at modtage fuld førtidspension, fremover bliver berettiget til mellemste pension, og derudover supplerer pensionen med et arbejde, som svarer til højst 20 timer om ugen, med en timeløn svarende til SIK's mindsteløn. Jf. besvarelse fra Naalakkersuisoq på § 37 spørgsmål nr. 119/2017, drejer det sig om 79 personer.

Med disse begrundelser overlader jeg velvilligt debatten til Inatsisartut.